

Vinohradský zpravodaj

č. 23/23

10.6.2023

Sbor Církve adventistů sedmého dne Praha-Vinohrady
Londýnská 30, 120 00 Praha 2
www.sborvinohrady.cz

Program sobotní bohoslužby

9:30 – 10:20 Sobotní škola uvádí Tomáš Chytrý

Společná píseň č. 105 a modlitba

Sobotní škola ve třídách

Sbírka na misijní projekty církve

Společná píseň č. 186 a modlitba

10:30 – 10:45 Přestávka

10:45 – 12:00 Bohoslužba s kázáním uvádí Eva Šubrtová

Varhanní preludium: Pavla Kloudová

Společná píseň č.: 279

Sborová oznámení

Příběh pro děti: Silvie Chytrá Dratvová

Píseň: Lesní studánka

Introit: Ž 69,31.33

Společná píseň č.: 12

Přímluvná modlitba: Lukáš Fürst

1. čtení z Bible: Gabriela Stromšíková – Dt 8,1-20

Píseň pěveckého sboru: Arvo Pärt - Vater Unser

2. čtení z Bible: Jana Špinarová – Lk 12,13-21

Modlitba ke kázání: Josef Horník

Kázání: Jan Macek – „Peníze nebo život?“

Společná píseň č.: 49

Modlitba: Jan Macek

Sbírka pro potřeby sboru

Poslání: 2 Kor 9,11

Společná píseň č.: 280

Varhanní postludium

14:15 Odpoč. bohoslužba s kázáním: Zdeněk Martásek

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY

Oznámení sboru Vinohrady

- Vítejte při dnešní bohoslužbě v kostele Církve adventistů sedmého dne na Vinohradech. Kázáním dnes dopoledne poslouží ekumenický host, bratr Jan Macek, kazatel Církve bratrské. Velmi srdečně ho mezi námi vítáme. Odpoledne bude kázat bratr Zdeněk Martásek.
- Příští sobotu kázáním poslouží náš kazatel Michal Balcar a budeme společně slavit Večeři Páně.
- Prosíme ty z vás, kdo se nemohou účastnit Večeře Páně a měli by zájem, aby jim byl tento obřad sloužen v jejich domovech, aby se ozvali našemu kazateli Michalu Balcarovi.
- Modleme se za ty, kdo jsou postiženi záplavami ze zničené Kachovské přehrady na Ukrajině. Prosme za to, aby Hospodin našel cestu k ukončení nesmyslného konfliktu, ale také aby nám ukázal, jak a kde účinně pomáhat. Modleme se v duchu Ř 15,30.

Minulou sobotu byly vybrány tyto dary:

1.500 Kč Sběrka pro misijní účely CASD

16.764 Kč* Sběrka a dary pro potřeby našeho sboru

*tj. 129% týdenní částky potřebné na nejnnutnější výdaje provozu sboru

Ti, kteří by rádi přispěli do **Fondu naléhavé pomoci**, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Na provoz sboru můžete přispět také bezhotovostně a to na stejný účet pod v.s. 99999.

Za všechny příspěvky moc děkujeme!

QR platba

ŽEBRÁK PŘÍKLADEM

Kázání ze soboty 3.6.2023 – s. Petra Klímová

Příjemně se usadte, kdo chce a je si jistý, že neusne, ať si zavře oči a zkuste se mnou vžít do příběhu. Představte si, že se nacházíme v Jerichu, tedy asi 25 kilometrů od Jeruzaléma. Blíží se židovský svátek Pesach, tedy putovní svátek, při kterém se putovalo ke chrámu v Jeruzalému. Takže všechny cesty, kterou vedou právě do nedalekého Jeruzaléma, se začínají hemžit lidmi. Něco jako když chcete v hlavní prázdninové sezóně přejít přes Karlův most, musíte se skoro prodrat, abyste se dostali na druhou stranu. Hlava na hlavě. A stejně jako je Karlův most příležitostí pro umělce si něco vydělat, ale také i příležitostí pro žebračky si něco vyžebrať, tak obdobně i cesty z Jericha do Jeruzaléma jsou skvělou příležitostí pro místní žebračky si něco vyžebrať a aspoň zdánlivě žít o něco lepší život.

Zaměříme se proto na jednu konkrétní cestu. I když je to cesta plná lidí, stejně se zdá, že v jednom místě je ještě o něco rušněji než kdekoli jinde. Jako bychom v tom velkém davu viděli skupinu lidí, která vybočuje. Je jich celkem 12 a v jejich čele jde ještě někdo, na koho se doslova všichni mačkají.

Je to Ježíš a jeho 12 učedníků. Není náhodou, že u této cesty sedí i jeden konkrétní žebrák. Je slepý, nic nevidí. Asi už jste o něm slyšeli. Jmenuje se Bartimaios. Možná už tam sedí celé dny, měsíce, roky. Dny, které strávil čekáním na to, až mu někdo dá almužnu, až se nad ním někdo slituje, až v někom vzbudí soucit, aby mu hodil aspoň nějaký ten drobák. V tom ale zaslechne, že jde okolo Ježíš. Vytuší svoji šanci, svoji příležitost. A tak si řekne: teď nebo nikdy. Lepší šanci už mít nebudu. Jsem slepý, musím se ozvat, to je moje jediná naděje. A tak křičí a křičí z plných plic: Synu Davidův, smiluj se nade mnou.

Buď zticha! Zmlkni! Mlč! Najde se pár lidí, kteří ho okřiknou. Přece s žebrákem se nebude nikdo bavit, natož se slepým žebrákem, vždyť ani nemůže vidět, na koho křičí, kdo ví, co mu v hlavě přeskočilo. Ale on se nedá a křičí znovu a ještě hlasitěji: Synu Davidův, smiluj se nade mnou. A v tom se stane něco, co nikdo nečekal. Celý ten dav v čele s Ježíšem se zastaví. Zavolejte ho, řekne Ježíš. K překvapení všech s ním chce Ježíš mluvit. A tak Bartimeas zavolají a řeknou mu, ať vstane a jde za Ježíšem.

Bartimeos vyskočí, jak nejradostněji to jde. Dokonce odhodí i svůj plášť, to nejdražší, co má. Jako žebrák totiž nemá nic víc než svůj plášť. A jde k Ježíšovi. Celý ten zástup v tuto chvíli napjatě čeká, co se bude dít dál. Zda vůbec k Ježíši dojde, zda ho Ježíš také neokřikne. Ježíš má však na Bartimeu prostou otázku: Co chceš, abych pro tebe učinil? Sice Bartimeas známe jen maličko, ale je nám jasné, co odpoví. Bez okolků, s jasným hlasem plným víry bez pochybností řekne: Pane, ať vidím. A tak Ježíš mu řekne: "Jdi, tvá víra tě zachránila." A tak Bartimeas prohlédne, přidává se k zástupu a jde dál za Ježíšem.

Jistě jste poznali text z Markova evangelia z 10. kapitoly, 46–52 verš, dovolím si ho v tuto chvíli ještě jednou přečíst přesně tak, jak ho máme zaznamenaný v Bibli.

Bartimaios – obyčejný žebrák. Když tady v Praze narazíte na nějakého žebračka, jak na něj nahlížíte? Jaké pocity ve vás vyvolává? Možná soucit a pak mu hodíte nějaké drobné? Nebo je to opovržení? Nebo je tu žebračků a bezdomovců už tolik, že jste proti nim naprosto imunní? Ale už vás někdy napadlo vžít si z žebračka příklad? Takhle řekněme si na rovinu, že vžít si

příklad nelze tak úplně z každého žebračka. Ale zkusme to s naším Bartimeem, zkusme si dnes vzít příklad z něj. Bartimaios se totiž vyznačuje několika zásadními věcmi.

Netuším, čím vším si v životě Bartimaios prošel, moc toho o něm totiž nevíme, v podstatě jen to, že se jmenoval Bartimaios, což je v překladu syn Timaiův, takže ten verš 46. by skoro mohl znít: seděl u cesty syn Timaiův, syn Timaiův. To nám moc světla do příběhu nepřináší, každopádně se zdá, že to není podstatné.

Podstatné je to, že byl slepý, a ještě podstatnější je, že si byl vědom toho, že je slepý. Jeho slepota možná nemusela být na první pohled hned pro všechny rozpoznatelná. Kdyby zavřel oči, náhodně procházející lidé by nemuseli nic poznat. Ale minimálně on moc dobře věděl, jak na tom je. Slepota totiž není něco, co byste mohli sami před sebou nějak utajit. Nejde to. Ať chcete nebo ne, musíte si to přiznat. Možná že nejdříve se s tím člověk nechce smířit, bojuje s tím, protože jednak to je něco, co vás v životě omezuje, jednak to je něco, s čím často nejde nic moc dělat.

Já nosím brýle na dálku, 4 dioptrie a když si teď sundám brýle, tak většinu z vás na dálku už nerozpoznám a jste pro mě spíše takové rozmazané pohybuující se obrazce. Ale protože to vím, že na dálku nevidím, musela jsem si zajít pro brýle a k optometristovi. Zkrátka aby člověk mohl nějaký problém řešit, musí si nejdříve přiznat, že nějaký ten problém má. A příznějme si na rovinu, ne vždycky je to přiznání snadné, a ne vždycky se nám do něj chce.

A obdobně i náš Bartimaios si musel přiznat, že je slepý, přeci proto sedí u cesty a žebra. Jinak by totiž byl tím, kdo jde tím zástupem také. Respektive jako slepý asi neměl moc jiných možností, jak by přežil, ale o to víc mu muselo docházet, jaký je jeho stav, jaká je jeho slepota. Co myslíte, přiznávalo se mu to snadno, že je jiný než ostatní? Že má problém? Že jeho život není v pořádku? Jak dlouho se s tím asi smířoval, že je slepý?

A jak jsme na tom my? Přiznáváme si sami snadno, že máme problém? Že jsme slepci? Tedy pokud budu alespoň chvíli mluvit za sebe, tak ne vždycky se mi snadno přiznává, že jsem někoho raniła svými slovy, ne snadno si ráda přiznávám, že jsem sobecká, ne snadno si ráda přiznám, že když do mě někdo venku strčí, tak minimálně v hlavě mu vynadám, že často někoho sama pro sebe odsoudím.... A mohla bych pokračovat, až bych došla k celkovému obrazu toho, že se mi nesnadno přiznává, že jsem hříšník. Možná se mi to na oko podaří utajit před lidmi, možná zavřu oči a nikdo nevidí, že jsem slepá. Ale stačí se rozejít, stačí udělat pár kroků a začnu narážet do věcí. A v tu chvíli už ani sama před sebou nezapřu, že mám problém. Že moje hříšnost mě v životě omezuje, že jsem jen tím žebračkem, který čeká u cesty, až se najde někdo, kdo mu na chvíli pomůže. A přitom bych chtěla být tím, kdo jde davem a nemusí sedět u cesty.

A i kdybych si to já neuvědomovala hned, tak už jen z toho místa, kde jsem – že čekám u cesty, kde doufám, že se nade mnou někdo smiluje, u cesty, na které cítím, že můj život asi není tam, kde by měl být, tak už jen z toho musím cítit, že něco se mnou není v pořádku. Že nejsem ta, co jde s Ježíšem v davu, ale naopak jsem ta, co čeká u cesty a žebra.

Ve chvíli, kdy vím, že mám problém, tak také vím, že ho musím a chci řešit. Tu chvíli rozpoznal moc dobře i Bartimeus – věděl, že když jde Ježíš okolo, je to jeho šance, musí se chytit příležitosti, a to je druhá zásadní věc, kterou se Bartimeos vyznačuje – byl si vědom toho, že potřebuje zachránit, na nic nečekal a jak se tak říká: chytil svou příležitost za pačesy. Jinou šanci nemá – je slepý a chce přeci vidět. A tak ještě jako slepý křičí na Ježíše. Dokonce ho oslovuje slovy: Synu Davidův – Židé moc dobře věděli, že zaslíbený Mesiáš má být Davidův potomek, Bartimeos tedy tímto oslovením jasně vyznává svoji víru, že Ježíš je Mesiáš,

na kterého všichni tak dlouho čekají. Bartimaos si moc dobře uvědomoval, že v Ježíši je záchrana.

A co my? Křičíme na Pána Ježíše taky z plných plic, že jsme slepí a potřebujeme pomoci? Nebo čekáme, až nějakým způsobem sami prohlédneme, a teprve pak si dovolíme Ježíše oslovit? Ba co hůř, křičíme vůbec na Ježíše, že ho potřebujeme?

Minulý měsíc proběhla na Primě reportáž o jedné seniorce z Chomutova. Paní byla sama doma a nešťastným způsobem se jí povedlo upadnout v koupelně. Sklouzla tam ze stoličky a zaklíněla se mezi pračku a umyvadlo. Sice si nic nezlomila, ale posedla si levou nohu, nějak si ji zkroutila a nemohla se zkrátka dostat pryč z toho zaklínění. A aby si nohu úplně nezasedla, tak se musela přidržovat a nadlehčovat se. A tak co udělala? Tíše čekala, až ji tam někdo náhodou najde? Ne, paní křičela o pomoc, protože věděla, že je zle. Až konečně po 3 hodinách ji uslyšela sousedka a zavolala městskou policii. Strážníci ji dali na výběr 2 možnosti – buď vykopnou dveře hned, ale zničí je, nebo za 5 minut přijdou hasiči a dostanou se dovnitř i bez zničených dveří. A i když by to bylo „jen“ 5 minut a paní by ušetřila za dveře, stejně zvolila variantu vykopnutí dveří a chtěla záchranu okamžitě, protože už neměla sílu a měla velké bolesti. Nebyl důvod na nic čekat.

Stejně tak náš žebrák Bartimaos – kdyby čekal, až nějak sám uvidí a teprve tehdy by šel za Ježíšem, tak by se nemusel taky pomoci nikdy dočkat. A stejně tak jako paní důchodkyně neváhal, a využil šanci hned, nečekal dalších 5 minut, ale jednal okamžitě.

My možná máme někdy pocit, že jsme nedokonalí a přeci nemůže v tomto stavu za Bohem. Nebo naopak se snažíme svépomocí být lepší, abychom teprve pak mohli přistoupit k Bohu. Nebo prostě jen sedíme s podlomenou nohou v koupelně a myslíme si, že to je v pořádku. Ale dle Bartimeova příkladu je to špatně. Bartimeos se ještě jako slepý domáhal Ježíše. Stejně tak my jako hříšní bychom se měli domáhat Ježíše.

Víte, co je na slepotě nejhorší? Vůbec nevidíte, kam jdete, musíte důvěřovat buď druhým nebo nějaké slepecké holi a svému sluchu. Když se Bartimaos zvedal za Ježíšem, byl ve tmě, netušil, kam šlape, kolik lidí se na něj dívá nebo co všechno se děje okolo. Ale i tak se nebál a ve své vlastní tmě za Ježíšem šel. Možná šel za jeho hlasem, možná ho vedl Duch přímo k Ježíši, ale došel k Němu.

Bartimeos dokonce odhodil v podstatě veškerý svůj majetek, který měl a šel k Ježíši. Jeho plášť byl pro něj příkrývkou, ochranou před deštěm, když žebral, lidé mu do něj házeli drobné – zkrátka bylo to pro něj tehdy všechno. Nás někdy často brzdí náš vlastní strach, abychom se cele dali na cestu k Ježíši a s Ježíšem. Často nás také brzdí strach o naše pohodlí, o naše dobré bydlo a podobné věci. Ale Bartimeos neměl co víc ztratit, věděl, že jen získá, že horší než slepota už to nebude, protože si moc dobře tíhu slepoty uvědomoval. Když si my sami dokážeme uvědomit tu tíhu hříchu, že nic neztrácíme, že jen získáme něco lepšího, možná pak snadněji dokážeme jako onen žebrák tak radostně vyskočit, a i v té neznámé temnotě vyskočit za Ježíšem.

Možná nás ještě trochu zarazí otázka Pána Ježíše v 51. verši: Co chceš, abych pro tebe učinil? Ježíš moc dobře věděl, co Bartimaos potřebuje, vědělo to i okolí, co Bartimaos potřebuje. Kdyby Pán Ježíš chtěl, mohl by ho uzdravit jen tak, aniž by si Bartimaos řekl. Tak proč se ho ptá na tak očividnou otázku? To, že Bartimaos Ježíše oslovil, bylo jednak vyjádřením vlastním potřeby pomoci, uvědoměním si toho, že pomoc potřebuje, a hlavně to bylo také vyjádřením víry. A tak byl uzdraven, hned na místě. Ježíš mu vrátil nejen fyzický zrak, ale i ten duchovní.

Než budu pokračovat dál, mám na vás otázku, u které si asi řeknete, že sem naprosto nepatří. Ale máte nějakého domácího mazlíčka? Předpokládám psa, kočku nebo třeba křečka. Ale v Indii je pán, jmenuje se Mohammed, který má místo psa ptáka, což o to, spousta lidí má doma papouška nebo andulku, ale tenhle pán má jeřába. Což je pták o něco větší než čáp. Když totiž jednou Mohammed pracoval na poli, tak našel jeřába na poli zraněného, velmi silně krvácel, a tak ho vzal domů, aby ho ošetřil. Ovázal ho nějakým obvazem a sehnal mu léky. Jeřáb se po čase uzdravil. Asi bychom čekali, že odletí a Mohammeda už nikdy neuvidí. Ale jeřáb je nyní s Mohammedem na každém kroku. Dokonce i když jede Mohammed na motorce, tak letí za ním. A i přesto, že prý tito ptáci nemají lidi rádi a v době hnízdění dokáží být i agresivní, tak tento jeřáb následuje svého zachránce.

A nyní zpět k našemu zachráněnému Bartimeovi. Co byste čekali, že bude to další, co Bartimaios po uzdravení udělá? Podle mě si půjde sednout zpět na své místo, opět před sebe rozloží plášť a začne znovu žebrať. Ne, samozřejmě to říkám s velkou dávkou ironie. Je přeci jasné, že na své cestě a na svém žebračím místě, kde možná strávil roky, už nezůstane. Nemá přeci důvod být dál žebračkem a trápit se ve své slepotě. Jak píše 52. verš – Hned prohlédl a šel tou cestou za ním. To je to důležité – on šel tou cestou za Ním.

Nestává se ale někdy nám, že ustrneme na místě? I když už víme, že nás Ježíš zachránil od hříchu a uzdravil nás z naší slepoty, tak ustrneme stále na naší žebračce cestě. Buď si pořád připadáme jako ti nehodní slepci, nebo se stále snažíme žebrať a pomoci si sami anebo prostě jen v depresi sedíme na kraji cesty a vůbec nemáme žádnou radost z toho, že už nejsme slepí ani žebrači. A to vše děláme místo toho, abychom se radovali, abychom projevovali vděčnost, abychom se i s ostatními chtěli podělit o tuto krásnou zprávu. Měli bychom přeci jít s radostí za Ježíšem a následovat ho. Protože jen u Něj jsme našli tu pravou jistotu.

Myslím, že teď už je vám jasné, proč jsem Bartimea označila jako vzor hodný následování. I já jsem slepec jako on, já jsem hříšník. Ale jako on bych si toho měla být plně vědoma. Protože jinak budu pořád ve tmě a budu tápat. Budu čekat u cesty, až mi někdo dá nějakou almužnu, ale stejně mi to nepomůže. Stejně jako on bych měla radostně vyskočit za Ježíšem a vrhnout se za ním, i když na svoji cestu nevidím. Stačí, že ji vidí Ježíš a že si mě k sobě už v pořádku dovede. Stejně jako Bartimeos bych chtěla nebojácně opustit svoje doposud zdánlivě pohodlné místo, svoje věci a všechno a nechat to být pro Ježíše, protože u něj je moje záchrana. A stejně jako Bartimeos bych měla z plných plic křičet: Pane, smiluj se nade mnou. Protože jedině tak mě může Ježíš uzdravit, jedině tak se ze slepce může stát zase zdravý člověk. A stejně jako on bych ani pak po tom uzdravení neměla ustrnout na svém známém místě, ale dát se cestou za Ježíšem, ať už půjde kamkoliv. Protože asi ani Bartimeos netušil, kam bude Ježíš pokračovat dál.

A tak bych přála nám všem, abychom jako Bartimeos byli všichni těmi uzdravenými slepci plnými radostí, kteří jdou po cestě s Ježíšem.

ASI ZVE NA VELETRH EVANGELIZACE

VELETRH EVANGELIZACE

nové z Boží

Sledujte přenos na

hopetv.cz

21.–23. 9. 2023
Strážovice

Řečník
Pavel Šimek

Církev adventistů
sedmého dne

ASI
ADVENTIST-LAYMEN'S
SERVICES & INDUSTRIES

Rádi bychom vás pozvali na letošní setkání ASI-CS, které bude tentokrát ještě v bližší spolupráci s Církví adventistů sedmého dne.

Jde o tzv. Veletrh evangelizace na území České a Slovenské republiky. Termín konání je **21.-23. září 2023 ve Strážovicích**. Setkání nese název **NOVÉ ZBOŽÍ**. Cílem je přinést nové podněty pro evangelizaci a inspiraci ke službě lidem.

Bohoslužba bude přenášena on-line a bude možné se do ní zapojit virtuálně. Program bude koncipován tak, aby se sbory či skupinky mohly stát součástí on-line prostředí.

Rádi bychom připravili s vaší pomocí Seznam misijních, evangelizačních, zdravotních aktivit a projektů. Může se jednat i o zcela malé aktivity. Zapojit se může každý, kdo je misijně aktivní, nebo má nějaký zajímavý nápad (a to i ten, který se zatím ještě nerealizoval). Nezáleží na tom, jestli se jedná o službu jednotlivce, skupiny, sborového společenství či organizace.

Ale abychom mohli tento Seznam vytvořit, prosíme, abyste své aktivity, službu či zajímavé nápady napsali do Google formuláře:

Pokud by měl někdo potíže s přihlášením nebo nemá rád e-komunikaci, může se obrátit na Jana Libotovského, který je v ČSU koordinátorem misie (libotovskyan@casd.cz, +420 731 119 257).

Více informací naleznete na stránkách <https://www.asi-cs.cz/pro-cleny/nejblicsi-akce/veletrh-evangelizace-2023-nove-zbozi>

Těšíme se na setkání s vámi jak virtuálně, tak osobně.

HARMONOGRAM ATMOSFÉRY

Vinohradský kostel církve adventistů
Tě zve na křesťanskou skupinku,
která se koná každou poslední sobotu v měsíci.

Modlíme se za duchovní oživení.

CHVÁLY. MODLITBY. BOŽÍ SLOVO. DISKUZE.

MÍSTO: BASEMENT – společenské centrum.
9:30 - 10:30

TERMÍNY:

29. DUBEN

20. KVĚTEN

24. ČERVEN

29. ČERVENEC

ATMOVÍKENDOVKA
28.9. – 1.10.

Chceš se aktivně zapojit? Kontaktuj: Bujokovi & Staříkovi

ADRA OTEVÍRÁ NOVÉ POZICE

Rádi bychom v zahraničním oddělení ADRA přivítali nové posily z řad našich bratrů či sester na pozice:

Projektový/á a finanční manažer/ka – junior

Projektový/á a finanční manažer/ka zahraničních projektů (seniorská pozice)

Těšíme se na Vás, spojte se s námi.

Kamil Kreutziger

HR manažer ADRA

Více informací na webu ADRA nebo na e-mailu: Kamil.Kreutziger@adra.cz

**Volná
pracovní
místa**

NAROZENINY OSLAVÍ

- 10.6. Schmid Martin
12.6. Oczko Petr

Blahopřejeme!

DNEŠNÍ POSLÁNÍ – 2. KOR 9,11

Vším způsobem budete obohacováni, abyste mohli být velkoryse štedří; tak povzbudíme mnohé, aby vzdávali díky Bohu.

Český ekumenický překlad

Being enriched in every thing to all bountifulness, which causeth through us thanksgiving to God.

King James Version

SBOROVÉ KONTAKTY

Kazatelé	Michal Balcar	734 791 459	michal.balcar@casd.cz
	Martin Pavlík	608 756 094	martin.pavlik@casd.cz
První starší	Jarmila Králová	732 780 561	kralova@img.cas.cz
Správce	Tomáš Chytrý	774 075 470	tomaschytry@seznam.cz

Informace o zpravodaji:

Příspěvky do zpravodaje zasílejte nejpozději vždy do čtvrtčních 17 hodin na adresu vinohradsky.zpravodaj@email.cz.

Na stejné e-mailové adrese se můžete také přihlásit k odběru zpravodaje elektronickou poštou. Pro jednoduchost stačí použít tento QR kód ➡

